

glasov. Pa je le jek, ki se odbija stoglasno od nemih sten, ki so oživele, kakor da jih je prebudila naša pesem iz tisočletnega zakletja.

Bratci, ko pride pomlad ali poletje, hajdite v Planico! Nikomur ne bo žal in nikogar ne bo več sram, da še ni videl zibelke najzvestejše Jugoslovenke — naše divne Save!

Putka izvalila racke . . .

*Putka izvalila racke
in belila si glavó,
kje za te širokotacke
strehe in jedi dobó.*

*Vse narobe putki hodi:
preneroden je drobiž!
Pa zaide z družbo k vodi —
zdaj je šele pravi križ.*

*Racke splavajo po vodi,
mater zaboli srce,
gor in dol po bregu blodi,
skoro ji ob pamet gre.*

Fr. Ločniškar.

Petelinček — zlatorinček.

*Petelinček — zlatorinček,
vrti, vrti zlati mlinček,
sto cekinov nam namelji,
zlatih pipic sto pripelji!
Petelinček — kikirli,
gosti bomo vse ti dni.
Petelinček — zlatorinček,
vrti, vrti zlati mlinček,*

*melji sanje nam krilate,
melji hišice nam zlate!
V hišicah se ded nam smeje,
pravljice srebrne šteje,
zvrhan košek jih ima,
vsakemu jih tisoč da.
Petelinček — kikirli,
zdaj povej nam, kje si ti?*

Josip Vandot.

